

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313205584
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313205584.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Leasing Slovakia, a.s., IČO: 35730978, Plynárenská 7/A, Bratislava, právne zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., IČO: 47239921, Prievozská 4/B, Bratislava, proti odporcovi: R. L., nar. XX.X.XXXX, L. XXXX, v konaní o zaplatenie 5401,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/181/2013-91 zo dňa 20.7.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **potvrdzuje**.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **nedotknutý**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 5C/181/2013-91 zo dňa 20.7.2015 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.753,60 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.753,60 eur od 11.3.2011 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Účastníkom konania náhradu trov nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal voči odporcovi zaplatenia žalovanej sumy na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 11.8.2009 uzavreli účastníci konania zmluvu o úvere č. 5000739 a zmluvu o zabezpečovacom prevode práva č. 5000739. Predmetom financovania bolo osobné vozidlo Kia Carens, predbežná cena predmetu leasingu predstavovala sumu 1.8325 eur bez DPH, časť kúpnej ceny uhradil odporca vopred, a to vo výške 5.497,50 eur. Navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 12.827,50 eur. Súčasťou leasingovej zmluvy boli obchodné podmienky pre úverové financovanie a dohoda o platbách nájomného, v zmysle ktorej sa odporca zaviazal hradiť navrhovateľovi mesačné splátky k 5. dňu v mesiaci počnúc dňom 5.9.2009. Odporca sa dostal do omeškania s platením a navrhovateľ predčasne ukončil leasingovú zmluvu a dňa 31.12.2010 si vyúčtoval svoje nároky voči odporcovi, ktoré vyplývali z neuhradených splátok, nesplatenej istiny úveru, neuhradených penalizačných faktúr, nákladov s predmetom leasingu (náklady služby agentúr a náklady nerefa), repredajná cena predmetu leasingu bola zaúčtovaná v prospech príjemcu. Celkový nedoplatok predstavoval sumu 6.939,25 eur. Dňa 15.1.2011 bolo v prospech odporcu zaúčtované poistné plnenie 1.537,49 eur, čím bol nedoplatok odporcu znížený na sumu 5.401,76 eur.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník dňa 11.8.2009 uzavreli zmluvu o úvere č. 500739, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 12.827,50 eur ako 70 % kúpnej ceny vozidla Kia Carens, rok výroby 2009 a zvyšných 30 % kúpnej ceny vozidla hradil odporca. Odporca sa zaviazal úver zaplatiť v 60 splátkach po 319,20 eur s výnimkou

prvej splátky, ktorá bola vo výške 329,27 eur vrátane administratívneho poplatku 1 % z kúpnej ceny 183,25 eur, havarijného poistenia 2.235,60 eur, povinného zmluvného poistenia 932,45 eur. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky. Dňa 11.8.2009 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 500739, ktorou zabezpečili pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi zo zmluvy o úvere. Na neplnenie si svojich povinností hradíť úver riadne a včas, navrhovateľ od úverovej zmluvy odstúpil listom z 15.11.2010, ktorú adresoval odporcovi, no zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote adresátom. Odporca sa dostal do omeškania s uhradením splátky č. 9, ktorú uhradil len čiastočne a ktorá ako to vyplynulo zo splátkového kalendára, bola splatná 5.5.2010. Vzhľadom na uvedené súd považoval odstúpenie od zmluvy navrhovateľom za platné a účinné ku dňu 25.2.2011, kedy sa zásielka o odstúpení od zmluvy vrátila navrhovateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote adresátom, prijatá na poštovú prepravu dňa 25.2.2011. Keďže odstúpením od zmluvy nezaniklo právo veriteľa - navrhovateľa na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom, odporca bol povinný vzhľadom na zrušenie zmluvy odstúpením vrátiť navrhovateľovi úver aj s dohodnutým úrokom. Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie nezaplatených splátok splatných do 5.11.2010 v počte 15 a od uvedeného dátumu iba istinu úveru. K odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 25.2.2011 a navrhovateľ mal nárok nielen na istinu úveru, ale aj na úrok, teda mal nárok na viac, než si uplatnil, súd sa však stotožnil s výpočtom, ktoré uplatnil navrhovateľ, pretože tento má právo žiadať menej, než na čo má nárok. Čo sa týka splátok 1 až 15 odporca uhradil splátky 1 až 8 v plnej výške a 9 splátku vo výške 283,02 eur a ďalšie splátky 10 až 15 neuhradil vôbec. Splátky boli vo výške 319,02 eur. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou 9 splátky vo výške 35,- eur (319,02 eur - 284,02 eur) a 6 x 319,02 eur. Jeho dlh voči navrhovateľovi zo splátok 1 až 15 je vo výške 1.949,12 eur. V časti týkajúcej sa neuhradenej istiny sa súd stotožnil so sumou 10.157,10 eur, ktorú uviedol navrhovateľ, avšak nestotožnil sa s jej výpočtom. Súd dospel k výške istiny, ktorú je odporca povinný zaplatiť s ohľadom na určenie výšky dlhu do splatnosti prvých 15 splátok tak, že vychádzal zo splátkového kalendára a od celkovej výšky istiny 12.827,50 eur odpočítal časti splátok 1 až 15, ktoré boli určené na splatenie istiny, spolu vo výške 1.670,40 eur. Dlh na istine je teda vo výške 10.157,10 eur. Dlh odporcu zo zmluvy bol teda vo výške súčtu oboch súm (1.949,12 eur + 10.157,10 eur), teda 12.106,22 eur. Od uvedenej sumy dlhu súd odpočítal predajnú cenu predmetu financovania pre repredaji 7.815,13 eur (cena bez DPH vrátane DPH 9.300,- eur), ktorú mal preukázanú jednak z faktúry č. 10002700 a tiež zo zmluvy o kúpe ojazdeného motorového vozidla z 18.12.2010. Čo sa týka odporcom spochybňovanej ceny za repredaj predmetu leasingu, odporca počas konania nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by táto cena mala byť nižšie než trhová a súd sa tak stotožnil s dôkazmi predloženým navrhovateľom, keď mal za to, že navrhovateľ na rozdiel od odporcu dôkazné bremeno uniesol. Ďalej súd od dlhu odpočítal poistné plnenie 1.537,49 eur, ktoré navrhovateľ započítal v prospech odporcu. Súd návrhu nevyhovel v časti o zaplatenie zmluvných pokút, ktoré navrhovateľ odporcovi vyúčtoval faktúrami: č. 22759 vo výške 43,86 eur, č. 6376 vo výške 41,15 eur a č. 12897 vo výške 33,98 eur. Súd mal preukázané, že zmluvná pokuta bola dohodnutá v čl. 8 písm. k) VOP pre prípad omeškania s platením splátky alebo iného finančného záväzku vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky denne. V prípade zmluvnej pokuty súd konštatoval, že je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty akceptovať zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V úverovej zmluve nebola zahrnutá zmluvná pokuta, bola súčasťou len VOP. To znamená, že bola zahrnutá v predformulovanom texte, ktorý odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Postup navrhovateľa, ktorý do textu VOP zapracoval závažné zmluvné podmienky, o ktorých neinformoval odporcu, súd hodnotil ako klamlivé opomenutie, v dôsledku ktorého odporca náležite nemohol zvážiť, či takáto zmluva nebude znamenať pre neho určitú ujmu. Preto ich súd hodnotil ako neprijateľné, a preto podmienku týkajúcu sa dojednania zmluvnej pokuty, ktorá nebola výsledkom individuálneho dojednania medzi účastníkmi záväzkového vzťahu, hodnotil ako neprijateľnú, a preto z uvedeného dôvodu navrhovateľovi nepriznal uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s poukazom na to, že neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná. Ďalej súd nevyhovel návrhu v časti o zaplatenie nákladov nerefakta vo výške spolu 2.035,40 eur, ktoré odporcovi navrhovateľ vyúčtoval faktúrami: č. 10089 vo výške 838,- eur, č. 10090 vo výške 800,40 eur a č. 10091 vo výške 397,- eur. Z uvedených faktúr mal súd preukázané, že ide o sumy, ktoré boli navrhovateľovi vyfakturované za opravu predmetu leasingu a uvedené náklady si navrhovateľ uplatnil z titulu náhrady nákladov, ktoré mu vznikli v spojitosti so stanovením úveru predčasne splatným podľa čl. 9 písm. d) VOP. Súd konštatoval, že navrhovateľ mal možnosť predať vozidlo aj v stave, v akom ho od odporcu získal bez nutnosti vykonania opráv. V opačnom prípade by navrhovateľ bol oprávnený svojvoľne si vyúčtovať voči odporcovi akékoľvek položky vynaložené na predmet leasingu bez posúdenia, či išlo o účelne vynaložené náklady, čo by nedôvodne zvýhodňovalo navrhovateľa a znevýhodňovalo by postavenie odporcu. Súd prvého stupňa zároveň poznamenal, že navrhovateľ ani nepreukázal, že vozidlo malo dané

vady pri jeho prevzatí navrhovateľom, keď časť preberacieho protokolu podpísaného odporcom celkový stav vozidla je nečitateľná a navyše zo zmluvy o kúpe ojazdeného motorového vozidla pri repredaji a preberacieho protokolu vyplýva, že vozidlo pri repredaji malo mnohé vady, ktoré malo byť opravami podľa predložených faktúr odstránené (už pred podpísaním preberacieho protokolu) a ktoré opravy boli navrhovateľovi vyfakturované uvedenými faktúrami (napr. vada uvedená v preberacom protokole z 18.12.2010 poškodené čelné sklo, faktúra č. 10091 účtovaná výmena čelného skla). Súd tiež nevyhovел návrhu v časti o zaplatenie nákladov za služby agentúr vo výške 493,77 eur za odobratie predmetu leasingu, ktorá suma bola (okrem iných) navrhovateľovi treťou spoločnosťou vyfakturovaná faktúrou č. 107020 vo výške 528,76 eur, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, o aké konkrétne náklady išlo, z akého titulu mu pri odobratí predmetu leasingu vznikli v danej výške a len si tieto svojvoľne uplatnil voči odporcovi vo výške, ktorá nebola z tejto faktúry preskúmateľná, čo do dôvodnosti, účelnosti ani do výšky. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal, o aké konkrétne náklady išlo, z akého titulu mu pri odobratí predmetu leasingu vznikli v danej výške a len si tieto svojvoľne uplatnil voči odporcovi vo výške, ktorá nebola z tejto faktúry preskúmateľná čo do dôvodnosti, účelnosti ani do výšky. Súd prvého stupňa priznal aj zákonný úkon z omeškania vo výške 9 % ročne od 11.3.2011, kedy odporca bol v omeškaní až do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keďže navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 2.753,60 eur a neúspešný v časti o zaplatenie 2.648,16 eur, z čoho vyplýva, že obaja účastníci mali takmer rovnaký úspech v konaní, preto rozhodol, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom v zamietajúcej časti. V tejto časti považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny. Vytýkal predovšetkým prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci a skutočnosť, že odporca v záväzkovom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy vystupoval ako fyzická osoba - podnikateľ, z čoho vyplýva skutočnosť, že na daný záväzkový vzťah sa nebudú aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Preto sa mali použiť predovšetkým ustanovenia Obchodného zákonníka. V prípade, ak mal súd pochybnosť o tom, či odporca uzatvoril zmluvu v rámci predmetu svojho podnikania alebo obchodnej činnosti, bolo povinnosťou súdu v tomto smere vykonať dokazovanie, čo však prvostupňový súd neurobil. Taktiež nie je správny záver súdu ani pri posúdení zmluvnej pokuty, keď podľa názoru odvolateľa bola platne dojednaná zmluvná pokuta, pretože išlo o vzťah medzi podnikateľmi. Ďalej vytýkal prvostupňovému súdu, že nepriznal náklady nerefa na opravu predmetu leasingu, keď odvolateľ má za to, že náklady nerefa predstavujú náklady spoločnosti, preto súd mal tieto náklady priznať. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, konštatuje, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Rozsudok okresného súdu je odôvodnený jasne, zrozumiteľne a presvedčivo, zodpovedá kritériám ustanoveným v § 157 ods. 2 O.s.p., keď odvolací súd v ňom nezistil žiadne pochybenie. Preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, s poukazom na cit. ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ďalšie odôvodnenie nevykonáva.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania a odporcovi v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.